

Sajtóközlemény

Luxembourg, 2016. július 21.

Európai Számvevőszék: A bioüzemanyagok tanúsítása – hiányosságok az önkéntes rendszerek elismerésében és felügyeletében

Az Európai Számvevőszék most közzétett jelentése szerint a fenntartható bioüzemanyagokat tanúsító rendszer hiányosságai aláaknázhathatják a közlekedési célú megújuló energiára vonatkozó 2020-as uniós célértékek teljesülését

A megújuló energiáról szóló irányelv értelmében az uniós tagállamok csak fenntarthatóként tanúsított bioüzemanyagokat számíthatnak be annak a 2020-as célértéknek a teljesítésébe, hogy a közlekedésben használt energia 10%-ának a forrása megújuló legyen. Az EU piacain forgalomba hozott bioüzemanyagok többségét az Európai Bizottság által elismert önkéntes rendszerek tanúsítják. Számvevőink megállapították azonban, hogy ezeket a rendszereket illetően hiányosságok vannak a bizottsági elismerési eljárásokban és felügyeletben.

„A közlekedésben használt fenntartható energiára vonatkozó 2020-as célértékek fontosak az uniós környezetvédelem és a közlekedés összes szereplője számára. A célértékek teljesülésének nyomon követését azonban megbízható adatokra és tanúsító rendszerre kell alapozni. Ellenőrzésünk ezt vizsgálta.” – mondta Bettina Jakobsen, a jelentésért felelős számvevőszéki tag.

A számvevők megállapították, hogy a Bizottság nem követeli meg az önkéntes rendszerektől annak ellenőrzését, hogy a bioüzemanyag előállítása jár-e olyan kockázattal, mint például földhasználati konfliktusok, kényszer- vagy gyermekmunka, a mezőgazdasági termelők rossz munkakörülményei, és az egészséget és testi épséget fenyegető veszélyek. Az önkéntes rendszerek értékelése nem terjedt ki a földhasználat közvetett megváltozásának (amikor több földet művelnek meg élelmiszertermeléshez, hogy pótolják a bioüzemanyag előállításához felhasznált növényeket) a bioüzemanyagok fenntarthatóságára gyakorolt hatására. A számvevők elismerik, hogy a földhasználat közvetett megváltozásának értékelése technikailag nehéz, de ennek az információnak a hiánya megkérdőjelezi a tanúsító rendszer érvényességét.

A számvevők szerint a Bizottság olyan önkéntes rendszereket is elismert, amelyeknél nem voltak eljárások annak ellenőrzésére, hogy a bioüzemanyag valóban hulladékból származott-e, vagy hogy az alapanyagok megfeleltek-e a környezetvédelmi előírásoknak. Néhány önkéntes rendszer nem volt eléggé átlátható, vagy olyan irányítási struktúrával rendelkezett, amelynek csak kevés tagja volt, ami növelte az összeférhetlenség kockázatát és

E sajtóközlemény célja, hogy összefoglalót nyújtson az Európai Számvevőszék által elfogadott különjelentésről. A jelentés teljes szövege letölthető: www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – szóvivő

T: (+352) 4398 47 063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer – sajtófelelős

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA eca.europa.eu

akadályozta a többi szereplővel folytatott hatékony kommunikációt.

A Bizottság nem felügyeli az önkéntes rendszerek működését, és így nem lehet biztos abban, hogy azok valóban alkalmazzák-e azokat a szabványokat, amelyek alapján megkapták az elismerést, illetve nem tudja feltárni a szabályok megszegését.

A tagállamok felelősek a fenntartható bioüzemanyagok statisztikáinak megbízhatóságáért, amikor elszámolják azokat a közlekedésben használt energia 10%-os célértékének teljesítéséhez. A számvevők azonban megállapították, hogy előfordulhat a statisztikai adatok túlbecslése, mivel a tagállamok olyan bioüzemanyagokat is beszámíthattak, amelyek fenntarthatósága nem volt ellenőrizve. Problémák voltak az adatok összehasonlíthatóságával is.

Ajánlásaiban a Számvevőszék felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa azt, hogy a tanúsító rendszerek:

- értékeljék, hogy a bioüzemanyagok előállítása milyen mértékben jár jelentős társadalmi-gazdasági kockázatokkal és közvetett földhasználat-változásokkal;
- ellenőrizzék, hogy az alapanyag-termelők betartják-e az agrár-környezetvédelmi előírásokat;
- adjanak kellő bizonyítékokat a bioüzemanyagok előállításához felhasznált hulladékok vagy maradékanyagok eredetéről.

A Számvevőszék továbbá ajánlja, hogy maga a Bizottság:

- mérje fel, hogy az önkéntes rendszerek irányítási struktúrája csökkenti-e az összeférhetetlenség kockázatát, és kellően átlátható-e;
- ellenőrizze, hogy az elismert rendszerek működése megfelel-e az elismertetéshez benyújtott szabványoknak, és hogy az önkéntes rendszerek bevezettek-e átlátható panaszkezelési rendszert;
- szerezzen bizonyosságot a tagállamoktól a bioüzemanyagokra vonatkozó statisztikáik megbízhatóságát illetően, és harmonizálja a hulladékanyagok definícióját.

A szerkesztők figyelmébe

A bioüzemanyagok fogalmát az uniós jogszabályok a következőképpen határozzák meg: „biomasszából (például biológiailag lebomló mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati termékekből, hulladékokból, maradékanyagokból, vagy biológiailag lebomló ipari és háztartási hulladékból) előállított folyékony vagy gáz-halmazállapotú, a közlekedésben használt üzemanyagok”.

A megújuló energiáról szóló irányelv megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy 2020-ra a közlekedés minden formájában felhasznált, megújuló forrásokból származó energia részaránya az összefogyasztás legalább tíz százaléka legyen. A gyakorlatban, a technikai fejlődés jelenlegi állásának, valamint az alternatív energiák közlekedésben való felhasználási lehetőségeinek figyelembevételével, a tízszázalékos cél kizárólag a bioüzemanyagok jelentős mértékű felhasználásával érhető el.

A bioüzemanyagok kevesebb üvegházhatású gázt (főként szén-dioxidot) bocsátanak ki, mint a fosszilis üzemanyagok. Ennek oka, hogy az égés során kibocsátott szén mennyisége ugyanakkora, mint amit a forrásanyagok növekedés közben megkötnek – a növények szén-dioxidot vesznek fel a növekedéskor. Ez

azonban csak akkor igaz, ha nincsenek újabb kibocsátások a földhasználat megváltozása miatt. Ha változik a földhasználat, az élelmiszer-növények termesztésébe bevont és így művelt új földterületek újabb kibocsátásokat okoznak. Akkor nincs verseny az élelmiszer-termeléssel, ha a bioüzemanyagokat hulladékokból, maradékokból vagy más, nem élelmiszer-alapú biomasszából állítják elő.

A számvevők felkeresték azt a négy tagállamot, amelyek a legnagyobb mennyiségben állítanak elő, illetve használnak fel bioüzemanyagokat – Németországot, Franciaországot, Lengyelországot és az Egyesült Királyságot.

„A fenntartható bioüzemanyagok tanúsítására szolgáló uniós rendszer” című 18/2016. sz. számvevőszéki különjelentés 23 uniós nyelven elérhető.